

ANDREA DORIA – Wojciech Korda & Niebiesko-Czarni

Między niebem a dnem, zawieszony wśród fal
Żegna port i odpływa
Posejdona syn płynie dumny choć los czas
I miejsce wyznaczył mu już na śmierć
Andrea Doria! Andrea Doria!
Andrea Doria! Andrea Doria!
Jak daleko do gwiazd, jakże blisko jest dno,
Poniósł wiatr o ratunek
Nadaremny krzyk, statku ostatni krzyk
Otuliła woda dziecię swe
Andrea Doria! Andrea Doria!
Andrea Doria! Andrea Doria!
Krótką pamięć ma czas, nie pamięta
Już nikt omszałych bohaterów
Ale żaden z nich, leżąc cicho na dnie,
Nie zapomniał o dniach swojej chwały
Andrea Doria! Andrea Doria!
Andrea Doria! Andrea Doria!
Andrea Doria! Andrea Doria!

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych